

**Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F.
co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensiu[m]:
tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi.
omnibusq[ue] euangelica documenta ...**

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

De [con]fessione. ser. xv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70359)

oēs ānos meos in amaritudine anime mee.
 Dolor ē exterior a sensibili: q̄a displicētia
 causat: r̄ d̄ esse p̄petuū in hac vita. Et p̄
 dicitā vera sūt de p̄ritōe inq̄ritus est accūs
 p̄ritus: sed s̄m q̄d est p̄s causalitātē: inq̄ritū
 s̄z p̄ritet p̄positū p̄ritendi r̄ satisfaciendi:
 nō op̄et: q̄ sit p̄petua: s̄s sufficit semel p̄ri
 teri r̄ satisfacere. Et cōsequēter sufficit semel
 h̄mō conert cū p̄posito p̄ritēdi: nisi in cas
 s̄ibz illis: in q̄bz req̄rit iterata p̄fessio: r̄ sa
 tisfactio. De q̄bz. j. dicit. ¶ Sēdo nota q̄
 dolor iste p̄ritōis nō op̄et: q̄ sit p̄ritū?
 q̄: necesse est q̄ act̄ p̄ritētis siue interior
 siue exterior: interpoller ad m̄m̄ om̄no: r̄
 aliq̄ q̄ ad nēcitatē vite p̄ritet. Quāq̄ etiā
 act̄ p̄ritus: ip̄edit actū alteri? maḡ
 necessariū. Et ideo p̄ r̄cē op̄et infirmere
 actū illū ip̄editū meliorē boni. ¶ Ter
 tio nota: q̄ post hāc vitā nō cadit p̄ritio.
 Rō est: q̄ in p̄ritōe tria sūt. l. dolor: ḡra r̄
 meritū. In his nō est dolor. vñ. Etā. lxx.
 Oblitiōe tradite sūt angustie p̄ores. Itē
 Ap̄. xxj. Jā nō erit am. neq̄ lu. neq̄ cla.
 sed nec v̄l̄ dolor. In dānat̄ p̄o nō ē ḡra.
 In his q̄ sūt in purgatorio nō est meritū:
 q̄ nō sūt in statu merēdi. Et iō p̄rie pena
 purgatorij. n̄ d̄: satisfactoria: q̄ satisfactō
 op̄ meritōū req̄rit. S̄z largo mō d̄: satis
 factio pene debite solutio: s̄z Tho. pre. iij.
 q̄. lxiij. ar. iij. ad tertū. In hac āc vita oia
 p̄dicitā sūt. Et p̄firmat rō. q̄ si p̄ritio erit
 p̄ vitā ḡer̄ r̄ culpe mortal̄ remissio. Cō
 sequēter est saluz. ḡ r̄ a nēcedēs. ¶ Quarto
 ponit p̄b̄ restrictiue p̄nie sacratis: cū d̄:
 cū p̄posito p̄ritēdi. J̄sta ei p̄ba addunt ad
 d̄m̄itionē p̄ritōis: pur est p̄s sacrī p̄nie
 nō aut̄ pur est act̄ p̄ritus. Nā yr p̄nia ē sa
 cr̄m̄: req̄rit̄ hęc tria: yr dictū ē. l. cordis cō
 tritio: oij̄ p̄fessio: r̄ op̄is satisfactio: nō t̄n
 sit in actu: s̄z in p̄posito. In actu p̄o successi
 ue s̄: sic dicit̄ h̄oras ē pres̄ irreḡles d̄iet
 t̄n successiuas. Jo. xij. nōne. xij. hore s̄t d̄iet
 Et h̄c nō. q̄ q̄ ista p̄ba addūt ad d̄m̄itō
 onē p̄ritōis: pur ē p̄s sacrī p̄nie yr d̄ietū
 ē: iō r̄ req̄rit̄ illū p̄positū p̄ritēdi r̄ satisfā
 ciedū: q̄n p̄m̄ cadit sub nēcitate p̄fessōis.
 Alias sc̄: q̄ cōtingit in pluribz casibz: yr
 parebit. j. cū de p̄fessōe agef.

**De cōfessōe. ser. xv.
 De nēcitiā agi**

te r̄. Uilo sup̄ p̄rimo s̄mone de cōtritiōe
 q̄ est vna partū integraliū sacrī p̄nie: sc̄q̄
 tur mō videre de cōfessōe. Salutes v̄go
 Maria r̄c. ¶ Circa p̄fessōe ḡ occurrit
 duo principaliter consideranda.
 P̄mū de eius necessitate.
 Sēdo de ei? q̄litate. Circa vero ei? ne
 cessitate: tria sūt vidēda successiue. P̄rio
 de rōnibz ad cōfessōe inductiuis ample
 cēdis. Sēdo de obstacul̄ ei? impeditiuis
 r̄mouēdis. Tertio de p̄cis nēcario in cō
 fessōe dicēdis. Circa p̄mū not̄. j. d̄ p̄ cui?
 dētia dicēdoz: q̄ cōfessio p̄t̄ tripl̄r sumi:
 s̄m diuersas rōes: r̄ significata. Et sic eiq̄
 P̄rimo nāq̄ cōfessio est diuī? (uocē.
 nalis magnificans.
 Sēdo est iudicialis cōdemnans.
 Tertio est sacrālis absolūēs. Et q̄libz
 istaz cōfessionū est nēcaria ad salutē: d̄ q̄
 bus vidē q̄d scripti in s̄mōe b̄rē Barbare
 q̄ incipit. Cōfitebor tibi d̄ne rex: in introi
 tu. Om̄issis ḡ p̄mis duabz videam? d̄ r̄
 tia cōfessione: de q̄ nobis s̄mo est. q̄z hęc ē
 p̄s sacrī p̄nie p̄ quā p̄sequimur veniā p̄cōz:
 turca illū. j. Jo. j. Si cōfiteamur pec. nō.
 fidel̄ r̄ iu. est deus: yr remit. nō. pec. nō. et
 emū. nos ab om̄. int̄. J̄git de hac loquēdo
 notādū est: q̄ hęc cōfessio est nēcaria ad sa
 lutē: r̄ hęc est firma p̄clusio oim̄ theologo
 rū: r̄ p̄batur q̄nq̄ modis.
 P̄mo ratione naturali.
 Sēdo p̄uasiōe theologicali.
 Tertio inductione diuinali.
 Quarto auctoritate scripturali.
 Quinto experientia exemplari.
 P̄mū ḡ mediū est rō nālis. Nā vidē
 mus s̄m naturā/ q̄ nlla infirmitas porest
 medelā recipē si medico occultet: p̄ hoc
 op̄et q̄ medic? videat figurā in firmitatē:
 v̄l̄z v̄rūm/ tāgat pulsū/ agnoscat t̄ps in
 firmitatē/ r̄ modū r̄c. Et manifesta ifir
 mitate: facili? r̄ cōmodi? remediū adhibē
 beat: sic r̄ vuln? nō p̄t̄ curari: nisi medi
 co patefactū. Vñ Boe. Si op̄erā medi
 cantis expectas: op̄et yr vuln? deregas.
 Fatu? em̄ esset ille q̄ timore secatiōis vul
 neris/ nō patefaceret illud Medico: q̄ sic
 posset venire in fistulā: r̄ p̄sequē fieret in
 curabile. Vñ Aug. in reglā. Si em̄ fra
 tu? vuln? h̄z in corpe/ q̄d velit occultari dū
 timer secari: nōne crudeliter a te s̄lteret: r̄
 miseric̄iter iudicaret: Si ḡ p̄ salute corp̄is

De Confessione

morturi ap'is vulnus: cur nō magis ap'ire
debes vuln' mēris / p salute aie imortalis
Uñ d' Aug. q' p'fessio est p quā morbo la-
tes spe venie ap'itur. Uñ z plerūq' bestie
vulnerate ostendunt hūilit' vuln' suū. hoibz
deposita feritate: vt curā recipiāt. Sicut
p'z in leone b' Hiero. Perōz q' nō vult
p'fiteri deterior est q' bestia. Est etiā dete-
rior: Iuda p'ditor: q' cōfessus est peccatū suū
di. Peccavi tradēs sanguinē iustū. Et q'
uis nō susceperit veniā: illū fuit p'f' de se /
ctū sp'it. Nō aut' p'pter defectū p'fessionis.
In peccōte aut' obstinato vitūq' deficit. s.
cōfessio z spes venie: q' sine cōfessione h'ri
nō pōt. Tales q' nō vult cōfiteri: necesse ē
vt male moriant' z desperati. Nota exem-
plū de illo: q' dum laboraret in morte: z in-
uitaret ad p'fessionē: ille neg'ia plenus et
ira / v'gēte diuio iudicio r'ndit corā oibus
astantibz di. Postq' de' aufert mihi corp'
z ego auferā tibi aiām: q' aiām de eo nō
possuz sumere vindictā: nō attendēs m' /
ser: q' dū aiāz deo auferret eā diabolo tra-
didit in sur' perniciē: z eternā dānationē.
Et hec durities. p' dicit ex diabolica insti-
gatione. Vide exemplū qd' scripsi. s. arri.
z ser. j. p'c. ij. Tales etiā diligentiorē curā
habet de caligā aut d' solitari q' de ania.
Q' si caligā lacerat: statim illā reparant:
sed aiām nō. Si camīsa q'libet q'nde /
na lauat: s' ania nō. Iō tene p'liuz
se p'ure o peccōz dicens. Eccl. iij. Non cō-
fundar' p'fiteri peccā tuā. Et p'dict' q' p'z:
q' ratiō nālis dicat: q' peccōz: q' p'fiteri pec-
catū suū. Et iō respectu h' pōt dici: q' p'fel-
sio sit de iure nāli. Nam d' Pe. de carā. in
iij. di. xij. Cōfiteri veritate q'n: vbi: quō. z
cui optet: est act' v'itū: z p'fiteri est d'
iure nāli: q' oēs act' v'itū: a rōne natura-
li p'cedunt. Et p'firmat' ratiō: ex eo q' con-
fessio ē d' iure diuino. vt patebit in. iij. p'c.
f'monis. Jus aut' diuinū d' ius nāle. Q'
cui: libz rei illd' est nāle qd' z a creatore suo
imponit. vt nor. Tho. ij. q. xij. ar. ij. Uñ
z Iud. d' q' ius nāle est qd' in lege z euā-
gelio p'fiteri: vt h'z in decre. j. dist. in prin.
Sed m' mediū est p'suāio theologica.
Pro cui' intelligētia nota silitudinē. Si
q's em' veller ingredi domū seu palatium
cui' ostiū sit clausus: vobez recurrere ad
ostiarū: q' h'z clauēs: vt sibi ostiū aperiat:
z sic ingredi possit. Sic in p'posito. Dani-
festū est ei q' p' p'ccm mortale claudis ostiū
paradisū peccōz. Uñ pōt dicere peccōz: illud
Hier. xxxij. Ego clausus sum: nec valeo
ingredi domū dñi. Si igit' peccōz vult in-
trare i vitāz eternā: optet q' currat ad eos
q' h'nt clauēs: cuiusmodi sūt sacerdotēs: q'
bus dixit. Mat. xij. Quēcuq' liga tu ter.
erit liga. z in celis z c. Et Jo. ij. Quōm
remiserit' peccā remittent' eis z c. Has aut'
clauēs p'ncipalit' dñs tradidit Petro di.
Mat. xvj. Dabo tibi clauēs regni celoz
z c. Et di. xij. Sacrosctā. q' minus agit
peccōz: q' p'fiteri sacerdoti: q' subp'at se
ei' p'ctū inuocās auctoritatē clauū suāz
z dices. Aperite mihi portas iustitię: z in-
gressus in eas p'fitebor dño: h'c porta v'itū
iusti intrabūt in eā. ps. cxxij. Uñ Ambro.
Cōfessio a morte aiām libera: p'fessio aut'
perit' p'adūm: p'fessio spem salutis tribuit
q' nō meret' iustificari: q' in vita sua peccatū
nō vult p'fiteri. Tertiū mediū est iudici-
o diuinali. Nam de' Adā peccantē v'itū
cauit di. Adā vbi es. Gen. ij. Hoc em' fecit
est diuina bonitas nō ignoīās vbi esset: sed
vt ei h' daret sibi occasiōē p'fiteri peccatū
suū: z p'sequē veniā p'sequēdā. Sicut ipse
Adam nō humilit' p'fessus est: sed se excu-
sans dixit. Mulier quā dediisti mihi: scilicet
dedit mihi d' ligno z comedi: q'it retro: q' nō
culpā in deuz: q' rale locū sibi dedit: q' sibi
foret occasiōē peccandi p'bitura. Sic p'fiteri
cit z Eva di. Serpens decepit me z comedi.
Et iō nō obtinuerit' p' tunc veniā
sed postmodū a eci d' p'adūo in penā p'ccū.
Penitentia vero agēs misericordiam p'ccatū
ti sūt. Sic plerūq' hodie faciūt: q' q'n cōfite-
rent' nō arcuant' se. sed viciā v'itū: vt
diaboli. Corra qd' d' ps. Non declina-
me. in yer. ma. ad excu. excusa. in p'c. De
ber' q' ex inductione dei peccōz: oīno p'fiteri
peccatū: vt veniā p'sequat'. Sic fecit Dani-
q' dñs misit ad eū Nardam p'pham argu-
entē eū de peccōz: hūilit' p'fessus est peccatū.
Peccavi: z statim audiuit ab eode p'phā.
Dñs q'z trāstulit a te peccatū tuū. ij. Re. xij.
Uñ d' ipse alibi. Delictū meū p'gnū. nō
feci z iusti. me. a te nō absōdi z c. Uñ nō
ra q' optet alterū de duobz esse: vtz q' aut
peccōz clamer ad dñm vindicari. Uñ cum
dñs induceret ad p'fessionē peccatū p'ccatū
Eain di. Ubi est Abel frat' tu'. Helens
Eain peccatū p'fiteri: z dicit' delictū. Hōdū

castos fr̄s mei sum ego sub̄iicit dñs dī.
 Quid fecit: Hor sanguinis fr̄s tui cla-
 mar ad me de fra. Nūc igit̄ maledic̄t̄ eris
 sup̄ terrā: q̄ aperuit os suū: z suscepit san-
 guine fr̄s tui d̄ māu tua. Ben. iij. Sic d̄
 Sodomis impensit̄ dicit̄ Ben. xvij. Lamor
 sodo. z gomoz. mul. est: z pec. eo. aggra.
 est. ni. vel. z vi. vry. cla. q̄ ye. ad me:
 ope cōple. Et bis q̄ badem? q̄ ex diuina
 inductōe hō baby p̄fiteri petm̄: sic em̄ mu-
 sedas p̄sequur. Un̄ Aug. Si hō celat de-
 deregit: et si hō deregit de? regit. ps. Bti
 q̄ re. sūt in. z q̄ re. sūt pec. Quartū
 mediū est auctoritas scriptural. Quadru-
 plex em̄ scripturalis auctoritas habet: q̄ cō-
 fessio peti sit necaria. P̄ia auctoritas h̄
 in lege moysaica. Haz in veteri testamēto
 erat i p̄cepto p̄fessio ḡn̄alis. Seda a lege
 euāgelica. Tertia a lege canonica. Quar-
 ta a lege ciuili seu laica. Prima ḡn̄al/
 auctoritas h̄ a lege moysaica. Haz in veteri
 testamēto erat i p̄cepto p̄fessio ḡn̄alis/et
 indistincta p̄ oblationē sacrificioꝝ. p̄ petō
 statuta: puta vituli/vel birci/vel capre/vel
 ouis: z offerretur p̄ctōꝝ. sic h̄ Leut. iij.
 Ido dicit P̄uier. xxvij. Qui ab̄condit
 scelera sua nō diriget. Qui aut̄ p̄fessus fu-
 erit z reliquit ea/ miam p̄sequet. Itē La-
 xlij. Barra si qd̄ habes vt iustificeris. Itē
 Job. xxx. Si ab̄condit vt hō petm̄. Se-
 cunda auctoritas h̄ a lege euāgelica. Nā
 saluator petōꝝ p̄fessionē instituit: z q̄uis
 nō expresse z manifeste habeat p̄ se: tñ si/
 gnificatiue instituit. Un̄ d̄ Tho. in. iij.
 ten. d̄. xij. q̄. ij. Non legit de ipsa p̄fessioe
 expresse institutio ch̄i p̄ se: sed p̄ Jacobū
 Iaco. v. Confitemini alterutrū pctā v̄ia.
 Sed bñ significat̄ ch̄is p̄cepit p̄fessionē
 Nā p̄mo quide p̄figuratio qd̄a cōfessiois
 inuit in h̄. q̄ Joant̄ bap. p̄fitebant̄ pctā
 q̄ bap̄tismo ipsi ad gratiā ipsi p̄parabant.
 Sed etiā in hoc: q̄ dñs sacerdotib; le-
 posos transmittit. Luc. xij. z Matt. viij.
 Qui q̄uis nō essent noui testamēti sacer-
 dotes: tñ in eis noui testamēti sacerdotiū
 figurabat. Un̄ dixit dñs leprosis. Itē o/
 scidite vos sacerdotib;. Luc. xij. Nota Itē
 p̄ illos q̄ sanī sūt: z p̄t̄ ad eccliam ire z vo-
 cant̄ p̄fessores ad domū. Alij expectāt qñ
 infirmā: vt tūc p̄fiteant. Sed diabolus ap-
 ponit aliō impedimētū: p̄ter qd̄ p̄fiteri nō
 p̄t̄: z h̄ sepe p̄tingit. Sic vt expedit. Se-

cūdo d̄ d̄ndire: p̄ illos q̄ dicūt. P̄ intro
 pet̄ me nō recordor: d̄ pctis meis: tñ d̄ pec-
 cato vicini vt̄ p̄ximū bñ recordat̄. Quidā
 aut̄ sūt ita d̄sp̄ositi: q̄ nisi interrogat̄ a p̄fess
 fore de pctis nō dicūt. Tales nullo mō ve-
 niā p̄seq̄ p̄t̄. Debet q̄ pctōꝝ totū cor suū
 i p̄fessioe ap̄ire: iuxta illd̄ Tho. ii. Estū
 de sic aq̄ cor tuū an̄ p̄pectū dñi. Nota. Si
 cut aq̄. Pctā em̄ q̄ latet i corde totalit̄ dicit̄
 dicit̄: sic aq̄ totalit̄ effūd̄it de vase: ita q̄ nec
 gloriā: nec saporē: nec odorē: nec aliq̄d vesti-
 gū remāet i vase d̄ aq̄. Tercio d̄t̄ vos:
 nō accusādo alios: sic fecerūt Adā z Euā
 sic dicit̄ ē. s. pre. iij. Quarto d̄t̄ Sacer-
 dotib; Alij nāq̄ nō sūt p̄fesse clauēs. vñ
 nec p̄t̄ absoluerē: nisi sacerdotes eēt. Si
 eēt angelus vt̄ Joā. bap. v. l. p̄go Maria: vt̄
 dicit̄ Isra cū agef de milstro huius facti. P̄t̄
 q̄ saluator significatiue p̄cepisse legit̄ cō-
 fessionē: z credit̄ etiā exp̄sse instituisse: q̄ i
 strutio factōꝝ p̄tinet ad ch̄m: sic q̄ hō ex
 prāte excellētē sibi cōmissa: q̄ nllī ali j cre-
 ature est cōdicata. Fuit etiā p̄figurata p̄fes-
 sio in suscitatioe Lazari/ qñ an̄q̄ ch̄is euz
 suscitasset fec̄ monumētū ap̄ire d. Tollite
 nlapidē zc. Jo. xj. Per monumētū ei fecit
 aia pctōꝝ/ seu corp̄. Mat. xxij. Et vo. h̄.
 zc. quā op̄ret ap̄iri p̄ p̄fessioē an̄q̄ d̄ mor-
 te pcti ad vitā ḡre suscitēt. Postmodū po-
 dicit̄ ap̄lis. Soluite eū z sin. abire. Per
 qd̄ significat̄ absolutio sacerdotis: q̄ tūc vo-
 car eū. Interim iudicis iudicū sequit̄: q̄
 papa dispensare nō pōt: q̄ aliq̄s ad p̄fessi-
 onē nō teneat. Sicut ei dispensare nō po-
 test p̄ platos ecclie: q̄ aliq̄s sine bap̄tismo
 saluet: ita nec q̄ aliq̄s sine remissione: sine
 p̄fessioe: z absolutioe veniā p̄seq̄. vt̄ no.
 Tho. 3. gē. c. xxij. Hoc em̄ p̄tinet ad prāte
 excellētē: q̄ cōpetit̄ soli ch̄risto: fm̄ q̄ hō.
 Ipse nāq̄ solus pōt p̄ferre effectū sacri h̄ue
 sacra: sicut paruit in maria Magdalenā.
 Luc. ij. Et m̄tere adultera. Jo. vij. Sed
 bñ possit papa dispensare: q̄ nō teneat q̄s
 singulis an̄is semel p̄fiteri: q̄ h̄ est de iure
 positio hūano: vt̄ in. c. Omnis veriusq̄
 serus. sup̄ q̄ habet plenitudinē potestatis.
 Extra de vsu. pal. Ad honorē. Et de con-
 cel. prebē. Proposuit̄ cū sibi. Tercia
 auctoritas sumit a lege canonica: vt̄ in. c.
 Dis veriusq̄ sep̄. fidelis postq̄ ad an̄os
 discretiois p̄uenerit oia sua pctā: saltē sel
 in an̄o fidelit̄ p̄fiteat̄ ap̄to sacerdoti: z in/

De Confessione

functā sibi p̄niam p̄ijs v̄rb⁹ studeat ad
implere: suscipiēs reuerēter ad m̄n⁹ in p̄
sebare eucharistie sac̄m: nisi forte de p̄p̄i
sacerdotis p̄silio ob aliā quā rōnabile eam
ad t̄ps ab eis p̄ceptioe duxerit abstīnēdū.
alioq̄n z viues ab ingressu ecclie arceat: z
mōtēs eccl̄iastica careat sepultura. Hac
aut̄ annuā p̄fessionē eccl̄ia sc̄a statuit trī
plici rōne. Prima vt oēs pctōres se cogno
scant. qz vt d̄t Ro. iij. Oēs peccauerunt z
egent gl̄ia dei. Sc̄da vt cū maior reuerē
tia hoies ad eucharistie sac̄m accedat. tū
tra illud. j. Cor. xj. Prober aut̄ seip̄m hō:
z sic de pa. illo edat z de cali. bi. zc. Tertia
vt eccl̄iaz rectorib⁹ sui subditū innotescat:
ne lupus lateat in gregē: z vt plati agno
scant vultū pecoris sui: z p̄cauere eis. dicē
te dño Proverb. xvij. Diligēter agnosce
vultū pecoris tui: tuosq̄ greges cōsidera.
Nota hie de etate in q̄ tenent q̄libet cōfi
teri: qz t̄r⁹ d̄t. ois q̄ ad ānos discretōis p̄
uenit. Et videt q̄ anni discretōis sunt il
li anni in q̄b⁹ p̄t hō peccare mortalit̄ vt
plurimū. z h̄c est doli capax: qz tunc p̄t
peccare. Extra de delict. puerorū. si aduer.
delic. l. j. l. si minor se. ma. dix. l. ij. Dec
aut̄ etas tūc videt incipē: q̄n tā trāserunt
septē anni: nā in tali etate p̄stitur⁹ p̄ pec
care. Quinimo vt d̄t t̄r⁹ in. d. c. j. Quis
audeat affirmare mēdacia et p̄iuria nō eē
pctā: Et hie plena ē puerilis etas: q̄nis
in eis nō ita vt in maiorib⁹ puniēda vide
ant: z loquit de pueris doli capax: vt c̄z
septē annor. vt ibi d̄t glo. j. Q̄n z dicunt
legiste: z glo. etiā notat in. d. c. j. in vltima
glo. q̄ oino delictū cadit in puerū postq̄ ē
doli capax. p̄ter delictum carnis. ff. ad l̄l
le. l. j. §. ipubes. et. l. excipiūt. Et t̄o videt
q̄ in tali etate teneat q̄s p̄fiteri. Et h̄ p̄ba
tur p̄ t̄r⁹. d. c. ois vtriusq̄ sexus. iūta glo.
q̄ est ibi. z in. d. c. j. de delict. pue. Et facit p̄
h̄ rō: qz p̄t in tali etate hō incurrere in in
firmitatē pcti: q̄ indiget medicina p̄fessio
nis. Prefea si p̄ hō in hac etate se obligat
re diabolo: mltō magis dz obligari hō pcti
pcti p̄fessionē. Cōtra. Infas p̄o. l. qui in
fra septimū annū p̄stitur⁹ est: nō teneat ad
h̄ p̄ceptū p̄fessionis. Rō ē: qz infans etas
q̄cqd̄ videt t̄grat. C. de fal. mo. l. vnica. et
vt d̄t t̄r⁹. in pupillus. insti. de inuti. stip. in
fans. Et q̄ infans prim⁹ est: nō multū dī
stat a furioso: qz d̄mōi etas pupilli n̄llm̄ i

tellectū h̄nt. s̄ in p̄is ifanti p̄t vtilitatē
reuz benignior: iuris interpretatio sc̄a est vt
idē ius habeat qd̄ pub̄rati. p̄rim. Nec ob
stat qd̄ legit in diaf. d̄ p̄uero q̄nqz annoz
q̄ p̄t blasf. demā diuī nois de sinu p̄is a
diabolo rap̄? est. z p̄sequit peccatū moti
talit̄: qz illd̄ est de raro p̄ingentib⁹: et vna
birūdo nō facit yer. Lex autē ad apraf ad
ea q̄ frequēter accidūt: nō aut̄ ad ea q̄ raro
euentūt. vt d̄t t̄r⁹. in. l. nā ad ea. ff. d̄ legib⁹.
Quarta auēitas sumit a lege laica seu
ciuilis: q̄ statuit in cōfessione iudiciali q̄ r̄
accusat⁹ dz cōfiteri delictū. Q̄n d̄t lex: q̄
reus accusat⁹ ciuilit̄ de aliq̄ dāno p̄ato r̄
agit ciuilit̄. l. a q̄lia. dz accusat⁹ p̄fiteri: als
si p̄bat⁹ eū dz p̄dēnari in dupli rōne in
triatōis seu negationis. vt in. c. ad. l. a q̄. l.
p̄ negantē. Et d̄t Tho. ij. q. q. lxx. ar. j. q̄
si aliq̄s accusat corā iudice de aliq̄ crimine
qd̄ cōmisit: teneat dicere veritatē z cōfiteri
delictū iudici infrogātū z p̄cedēt. fm̄ for
mā iuris: als peccat mortuā. Sicut etiā d̄t
d̄ teste. Quintū modū est exp̄ientia etē
plaz. Nā mltis exp̄is oñd̄it q̄ d̄mānt
fuerūt aliq̄ q̄ noluerūt cōfiteri pctm̄. z de
mltis legit q̄ fuerūt reuocati ad vitā vt a
morte rep̄tina p̄seruati vt p̄fiterent. Q̄n
legit q̄ in Frācia in q̄dā monasterio q̄dā
fuit puella sc̄tissima: q̄ cū nepote eēt abba
mirabil̄ eēt vite: sc̄a eēt r̄te fame: vt ad se
vidēdā mltos de lōginq̄s p̄tib⁹ araberz
Accidit aut̄ vt q̄dā miles p̄tmū sp̄ual̄ ad
ea vidēdā veniret. z cū ei p̄tmū placuiss̄
sepe venire cepit vt euz ea loq̄ret aliq̄ de
otuis. p̄t qd̄ accidit: vt ex familiaritate
nimia in se nimia sumpta fiducia cepit
narrare aliq̄ in hōesta. z calefacti p̄bis co
perūt se manib⁹ t̄gere: crescēteq̄ libidinis
flāma in corpe diabolo incitātē: vel obli
ti p̄ceperūt doloit̄ z peperūt in iūctatē. Et
misa illa. p̄t p̄conitū sc̄titar⁹: s̄ugbia r̄mit
da: z a p̄cūdie pudore deuicta: oū timuit
famā pdere z hoib⁹ displicē: tenuit p̄fite
ri: q̄uis sepi⁹ lachrymas fūderet. Factū ē
q̄ p̄ modicū vt obiret nō p̄fessa. Cūq̄ ba
beret ab hoib⁹ velut sc̄a: euz maḡ gl̄ia tel
p̄ta ē. Q̄n abbatissa p̄ nepote sollicita: oēs
adiurat sorozes vt deu deuoti⁹ exorarent.
Illa p̄o eis s̄bito appuit: z qd̄ p̄fessur⁹ re
q̄sūt. Cui abbatissa ait. volum⁹ vt dicat
nob̄ q̄l̄t est tibi. Tūc prin⁹ alta voce cāta

re cepit & dicere. Peccate me & n̄ penitēte timor mortis turbat me: q̄ in inferno nulla est redemptio. Sorores ceperunt carere & dicere. *Debere mei de? & salua me.* Quid dū audiuisti statim dispuit: si q̄q̄ eēt dāna/ra/hois nō appuit. Sic etiā legit de q̄dā mercatore yfuriario: q̄ cū venisset ad mortē & moneret ad p̄fessionem/ & ille audire re nueret: q̄dā ex astutibus dixit ei. *Scias te eēt dānatū si tu nolueris cōfiteri peccatū/ & nō restitueris alienū.* Et ille vt fert: h̄ solū respōdit. *Ego pbabo si p̄a sunt q̄ tu dicis, & nō p̄fessus vitā finiuisti.* Et sic dixit p̄batur? accessit. *Legit etiā q̄ fuit q̄dā i p̄tibz Lōbardie q̄ dñe n̄re vigiliā ieiunabat valde duore.* Lūq̄ i q̄dā bello int̄ Bononiēses & Mutinēses exorto/ fuisse vulneratū ad mortē. ad pedē cuiusdā arboris derelictū a suis: auxiliū dñe iuocauit qd̄ postulauit acceptū. *Hāc rādū eēt adiuuātū meritū/ nec mortū potuit quisq̄ sacerdos aduenire: q̄ cū p̄fessionē ab oibz peccatis absoluit. Itē duo h̄es minores p̄ vitā aliquā incedentes: q̄dā inuenerūt i via letabilē vulneratū a latroibz, quē mortuū putātes: & eū sepe lre volētes: ille signū fecit q̄ viueret. Tūc dicit ei. *Hic p̄fiteri: Et ille dixit. Volo q̄ vitā cui? dic ego ieiunabā: sine p̄nia me mortū nō finit. Itē teneas peccatū p̄siliū/ imo p̄ceptū dñi dicitis. Eccl̄. xvij. An mortē cōfiteri. A mortuo q̄ n̄ nihil perit confessio. Cōfiteberis viuēs: viū? & san? p̄fiteberis: & laudab̄ deū/ & gl̄iaberis i resurrectionibz ei.**

De impedimētis cōfessionis
Sermo. xvj.

Penitentiā agi
te rē. Sup̄ s̄mone p̄rio dictū ē de rōnibz ad p̄fessionē inducentibz: nō sequit̄ p̄dicare de obstaculis cōfessionis impedimētū remouētibz. Salutes s̄o rē. *Pro fundamētō finoms q̄ est de impedimētis cōfessionis: ont̄ theologiceal q̄tio. Quent̄. Vtrū sacerdote absente teneat penitēs ei p̄fiteri p̄ scriptū? Arguit q̄ sic. Qui obligat ad faciēduz aliqd̄: si nō p̄t rotū cōplere/ tñ teneat facere qd̄ p̄t. h̄z boies obligant ad p̄fitecū p̄tā sua sacerdoti: si aliqñ hoc p̄fete cōplere nō p̄t/ teneat facere de h̄ qd̄ p̄t. h̄z nō h̄nt p̄sentā sacerdotis cui p̄tā sua possint manife*

stare p̄ verbuz: si p̄nt scribere tenent ea sibi manifestare p̄ scriptū. In oppositū. Sicut necariū est p̄fiteri p̄bo vel nutu si assit facultas: ita necariū est cōfiteri sacerdoti si h̄nt p̄t. h̄z si sacerdos h̄nt nō possit: necariū nō est cōfiteri sacerdoti q̄ a sili nō teneat ea hō manifestare sacerdoti scripto/ q̄uis non possit p̄bo. & sic q̄stio manet p̄ vtrāq̄ pte dubia. Ad q̄stionē respōdendū est s̄m Rich. sup̄. iij. sen. di. xvij. ar. xxj. q. v. q̄ sacerdotē absente nō teneat penitēs tentio ne necitatis ei p̄fiteri p̄ scriptū: q̄ ad hoc nō obligat hō de iure nature: q̄ sacm̄ p̄nitētie nō est i iudicio publico/ h̄z secreto. in q̄ iudicio sacerdos teneat penitēte dilt gent̄ examinare p̄tā & p̄tōris circūstantias inq̄rēdo: vt prudēt̄ intelligat: quales ei v̄z p̄bere p̄siliū: & remediū adhibē d̄i ueris experimētis ad sanādū egrotū. Sequit̄ q̄ de necitate nō teneat penitēs sacerdotē absente p̄ scriptū p̄fiteri ei. & etiā p̄f incōueniētias q̄ ex sepro euentre possent. Et ad argumētū d̄i: q̄ frequē cōtingere p̄t q̄ obligat? ad faciēduz aliqd̄ p̄ vnūz modū nō teneat illud facere/ si modū illum obfuarē nō p̄t. sequit̄ q̄ q̄uis hō teneat p̄fiteri p̄bo vel nutu: tñ nō teneat de necessitate p̄fiteri qñ cōfiteri nō p̄t p̄dicto aliq̄ modoz. Confitemur igit̄ p̄tā nostra. ex suasionibz demonū de nō p̄fitecū p̄tō si dē nō adhibeam? & de ipsis agam? p̄niaz. Ad quā agendā nos exhortant̄ verba p̄e assumpta rē. *Pro introductiōe s̄mōis notādū q̄ diabolus maxie nitit̄ impedire il lud op̄ qd̄ est marie uelitaris. Hā vt dicit Aug. in li. de pe. Cōfessio est salus aniaz. dissipatrix vitioz. restauratrix p̄rtū. op̄ pugnatrix demonū. Quid plā? Obstruit os inferni/ portas aperit paradisi. Idcirco diabolus vt a p̄fessione retrahat/ multos impedimētōz laq̄os opponit. Ista sex v̄tz*

- Primū est pudor confitendi.
- Secūm est timor satisfaciendi.
- Tertiū est dulcedo peccandi.
- Quartū est spes finaliter penitendi.
- Quintū est despatio veniā consequēdi.
- Sextū est diffidentia.

Primū q̄ impedimētū est pudor: p̄fitecū h̄nt rāgit cōiter hypocritas et sup̄bos: q̄ volūt appere hoibz defozis sani et m̄di/ cū tñ sint int̄? ifirmi & turpissimū/ siles p̄bati leis/ hypocritis. p̄tra q̄s d̄i dñs Bar. xxi. h̄

